

מ"י 16977/06/15 - מדינת ישראל נגד גיל בן דב, אהרון רוני שפיר, דרור זוננשיין, סיסתמה בע"מ ח.פ., אורי ליף

בית משפט השלום בפתח תקווה

מ"י 16977-06-15 מדינת ישראל נ' בן דב
מ"י 16992-06-15 מדינת ישראל נ' זוננשיין
מ"י 16988-06-15 מדינת ישראל נ' שפיר
תיק חיצוני: 2168842015

בפני	כבוד השופטת אתי כרייף
מבקשים	מדינת ישראל
נגד	
חשודים	1. גיל בן דב 2. אהרון רוני שפיר 3. דרור זוננשיין 4. סיסתמה בע"מ ח.פ. 5. אורי ליף

החלטה

לפני בקשות להארכת תוקף החזקת תפוסים וצווי הקפאה ב-90 ימים נוספים לפי סעיף 35 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט - 1969 (להלן: "הפקודה") ולפי סעיפים 21 ו-26 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס - 2000 (להלן: "החוק"). הבקשות הוגשו במסגרת ארבעה הליכים נפרדים בעניינם של חמישה משיבים והדין בהליכים אלה אוחד לצורך ההחלטה בסוגיה זו.

הרקע לבקשה

ביום 8.6.15 נפתחה חקירה גלויה כנגד המשיבים דרור זוננשיין (להלן: "זוננשיין"), אהרון רוני שפיר (להלן: "שפיר"), גיל בן דב (להלן: "בן דב") בחשד לביצוע עבירות שוחד וקבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות בהיקף נרחב של עשרות מיליוני שקלים וכן בחשד לביצוע עבירות לפי חוק איסור הלבנת הון. במסגרת החיפושים שנערכו בביתם ובמשרדם של המשיבים נתפסו מידיהם מספר רב של תפוסים ונכסים הכוללים נדל"ן, חשבונות בנק וסכומי כסף שונים במזומן. במהלך התקופה שחלפה מיום 8.6.15 ועד עתה, כפי שאפרט להלן, הוגשו שלוש בקשות להארכת תוקף החזקת התפוסים וצווי הקפאה בעניינם של זוננשיין, שפיר ובן דב ובקשות אלה התקבלו תוך שחלק מהרכוש התפוס הושב למשיבים.

ביום 30.11.15 הוגשה הבקשה הראשונה וביום 19.2.16 ניתנה החלטת בית המשפט המורה על השבת חלק מהנכסים התפוסים ועל הארכת תוקף ההחזקה למשך 90 ימים נוספים. על החלטה זו הוגשו 2 עררים, האחד הוגש על ידי המדינה והשני הוגש על ידי שפיר שטען במסגרת הערר גם לאכיפה מפלה. בית המשפט המחוזי בהחלטתו מיום 15.3.16 דחה את שני העררים והותיר את החלטת בית המשפט על כנה תוך שדחה גם את טענת שפיר לאכיפה מפלה.

ביום 25.5.16, לאחר שהמשיבים הגישו בקשה להורות על השבת התפוסים לאור פקיעת הצווים, הוגשה בקשה שנייה במספר להארכת תוקף החזקת התפוסים וצווי ההקפאה. ביום 1.8.16 ניתנה החלטת בית המשפט במסגרתה הוארכו תוקף הצווים למשך 90 ימים ולא הוגש ערר על החלטה זו. ביום 9.8.16 הוגשה הבקשה השלישית ובהחלטתו מיום 19.9.16, הורה בית המשפט על הארכת צווי ההקפאה והחזקת התפוסים למשך 90 ימים נוספים וזאת לאחר שנתן דעתו על חלוף הזמן, הפגיעה בזכות הקניינית, האינטרס הציבורי והסטטוס בו נמצאת החקירה. בעקבות החלטה זו הוגש ערר לבית המשפט המחוזי בתיק ע"ח 18915-10-16, אשר תלוי ועומד עד למתן החלטה בבקשה שלפניי.

עוד יש להזכיר את המשיבים 4-5, הם המשיבים 1-2 בה"ת 67570-12-15, ירון תלמי (להלן: "תלמי") וחברת סיסתמה (להלן: "סיסתמה"). למען הסדר הטוב אציין כי הבקשה הראשונה במסגרת ה"ת 67570-12-15 הוגשה ביחס לאורי ליף ונדונה בתחילה בנפרד מיתר המשיבים. בהחלטה מיום 10.1.16 אושרה הסכמת הצדדים לפיה מתוך כלל הכספים התפוסים בחשבון, ₪ 250,000 יופקדו בפקדון ותוסר ההקפאה מהחשבון וזאת למשך 180 ימים מיום התפיסה. בהמשך, לאחר שהוגשה בקשה להארכת התוקף של צווי התפיסה וההקפאה במסגרת ה"ת 67344-06-16, הליך שקיבל מספר הליך חדש ושנפתח באותו העניין בדיוק, אוחד הדיון בעניינה של סיסתמה יחד עם עניינם של המשיבים 1-3, ותלמי נוסף כצד לבקשה במקומו של אורי ליף. ההחלטה בעניינם של המשיבים 4-5 ניתנה על ידי כב' השופט נוריאלי ביום 19.9.16, וגם לגביהם, כבעניינם של יתר המשיבים, הוארכו צווי התפיסה וההקפאה למשך 90 ימים נוספים.

הבקשה הנוכחית

הבקשה הנוכחית להארכת תוקף החזקת התפוסים וצווי ההקפאה נוגעת ליתרת הרכוש שנותר בידי המשטרה לאחר שחלקו הושב למשיבים 1-3 במסגרת ההחלטה מיום 19.2.16 ולמשיבים 4-5 במסגרת ההחלטה מיום 10.1.16. כך, בעניינו של זוננשין הבקשה מתייחסת לשתי חלקות, האחת חלקה 19 בגוש 8016 המוערכת בשווי של ₪ 1,400,000 וחלקה 3 בגוש 8018 המוערכת בשווי של ₪ 1,950,000. בנוסף, מוחזק סכום של ₪ 200,000 בבנק לאומי בחשבון מספר 177959/19 בסניף 949. בעניינו של בן דב הבקשה מתייחסת לגוש 6158 חלקה 1602 תת חלקה 59 אשר נקבוע בהחלטה מיום 19.2.16, מוערכת בשווי של ₪ 2,310,000. אציין כי הערכות השווי בעניינם של בן דב וזוננשין נקבעו על ידי בית המשפט בהחלטתו מיום 19.2.16 לאחר שהעדיף את הערכת השמאי שהוגשה לעיונו ואיני רואה צורך להידרש לשאלת שווי הנכסים בשנית. בעניינו של שפיר מוחזק גוש 6905 חלקה 24 תת חלקה 4 ועל פי דו"ח ריכוז הנכסים שהוגש לתיק בית המשפט ביום 25.1.16, הנכס מוערך בשווי של ₪ 2,230,000. בנוסף מוחזק סכום של ₪ 200,000 בבנק הבינלאומי בסניף 046 בחשבון 856312 וכן רכב מסוג קרייזלר אשר כאמור בהחלטה מיום 19.2.16 נקבעו לגביו תנאים לשחרור. לבסוף אציין כי בעניינם של סיסתמה ותלמי מוחזקים ₪ 253,737 בבנק הפועלים בחשבון 175253 בסניף 586.

טיעוני הצדדים

לטענת המבקשת, יש להאריך תוקף הצווים מכיוון שמדובר בתיק חקירה מורכב ורחב היקף ו"טיפול הפרקליטות הינו בשיאו". על פי האמור בבקשות ההארכה, לטעמה של המבקשת גובר בנסיבות העניין השיקול הציבורי על פני זכותם של המשיבים לקניינם שכן קיים יסוד להניח כי לו לא יוארך תוקף הצווים לא יימצא רכוש שאותו ניתן לחלט בעת הצורך.

במהלך הדיון שהתקיים בפני הצהיר נציג המבקשת כי חומר הראיות נמצא בידי הפרקליטות מאז חודש יוני 2016, משך כחמישה חודשים, ולדבריו על מנת שיהיה סיפק בידי הפרקליטות לבחון את כלל חומר הראיות ולבחון את הצורך בהשלמות חקירה נדרשת הארכת תוקף הצווים.

מנגד עמדו ב"כ המשיבים על תקופת הזמן המשמעותית שחלפה מאז שנתפסו הנכסים ומאז שכלל חומר החקירה הועבר לעיון הפרקליטות וביקשו כי בית המשפט יורה על השבת הרכוש התפוס.

לטענת בא כוחו של זוננשיין הוא מצוי כמי שסומא בעלטה משאינו יודע כלל מה שווי העבירות המיוחסות לו ומה טיב העבירה המיוחסת לו, תוך שהדגיש את הנזק הכלכלי הרב שנגרם לו בגין תפיסת המגרש בגוש 8016 חלקה 19. עוד הוסיף וציין כי נוכח החלטת השופט נוריאלי מיום 19.9.16, מצופה היה כי הפרקליטות תשלם את בדיקותיה עד לפקיעת הצווים ולכל הפחות תבהיר מה ההתפתחויות הקיימות שיש בהן כדי להצדיק את הארכת הצווים בפעם הרביעית. בנוסף, ביקש כי המשטרה תחשוף בשלב זה חלק מחומר הראיות על מנת שזכותו הטבעית להתגונן מפני ההליך לא תיפגע.

סנגורו של שפיר, אשר ייצג במהלך הדיון שבפני גם את תלמי וסיסתמה, עמד בתחילה על טענתו לאכיפה מפלה הגם שהוא מודע להחלטת בית המשפט המחוזי מיום 15.3.16. בהמשך דבריו, מיקד את טיעונו למשך התקופה שחלפה וטען אף הוא כי משאינו יודע על טיב החשדות ושוויים, זכותו היסודית להתגונן כנגד החשדות נפגמת באופן משמעותי. בנוסף, הגיש מספר החלטות הנוגעות למסלול שבחוק מכוחו יש לפעול ולטעמו יש בנקודת הזמן הנוכחית מקום לפעול בהתאם להוראת סעיף 136 לפקודת הסמים ולא לפי הוראות פקודת סדר הדין הפלילי.

בסוף טיעונו טען סנגורו של שפיר כי החשד המיוחס לסיסתמה ותלמי נוגע לקבלת העמלות בלבד וכלל הטענות שנטענו רלוונטיות גם בעניינם ומשכך יש להורות על השבת הרכוש גם בעניינם.

סנגורו של בן דב הצטרף לדבריהם והוסיף כי העובדה שתיק החקירה הועבר פיזית לפרקליטות אינו מלמד כלל על כך שחומר החקירה אכן נבחן ולתחושתו העובדה שלא הוצג מסמך המלמד על התקדמות הפרקליטות מביעה זילות בזכות היסוד של המשיבים לקניין. בנוסף, ביקש כי בית המשפט יקצוב זמן שיחייב את הפרקליטות לקדם את ההליכים.

דין והכרעה:

האם הארכת צווי החזקת התפוסים וצווי ההקפאה פעם נוספת, בחלוף כשנה וחצי מתחילת החקירה הגלויה, היא פגיעה בזכות הקניינית 'לתכלית ראויה ובמידה שאינה עולה על הנדרש'? זו השאלה הרובצת לפתחי במסגרת הליך זה.

כנקודת המוצא לדיון, ראוי יהיה להדגיש את מעמדה המרכזי של זכות הפרט לקניין אישי ואת היות זכות זו, זכות יסוד בעלת מעמד חוקתי במשפט הישראלי. יפים לעניין זה דברי בית המשפט העליון בע"א 8622/07 **אהוד רוטמן נ' מע"צ החברה הלאומית לדרכים בישראל בע"מ** (14.5.12):

"הזכות לקניין פרטי היא זכות יסוד בשיטתנו...כך היה עובר לחקיקת חוק יסוד: כבוד האדם וחירותו ... כך בוודאי לאחר מכן. חוק היסוד מורה - בסעיף 3 שבו - כי "אין פוגעים בקנינו של אדם". החוק הקנה לזכות הקניין מעמד חוקתי על-חוקי ...הוא העלה את קרנה ומעמדה של זכות הקניין מזכות הלכתית שאינה כתובה עלי ספר לזכות יסוד חקוקה ומוגנת ...כל אחת מרשויות השלטון מחויבת בכיבוד הזכויות המוגנות בחוק היסוד, וזכות הקניין בכללן אכן "הדעת וחוק היסוד אינם סובלים עוד שאדם ינושל מרכושו, או ייפגעו זכויותיו ברכושו, אלא 'לתכלית ראויה ובמידה שאינה עולה על הנדרש' (סעיף 8 לחוק היסוד)"

דברים אלה מתארים את מעמדה של הזכות הקניינית כזכות יסוד במשפט הישראלי, אשר לה 'מעמד חוקתי על חוקי' ודומה כי בדוני בבקשה המונחת לפני ראו כי דברים אלה יעמדו לנגד עיני ויקבלו את מלוא כובד המשקל הראוי להם, בשים לב לכך שניתן לפגוע בזכות זו אך בלבד 'לתכלית ראויה ובמידה שאינה עולה על הנדרש'.

בטרם אדון בבקשה לגופה ולמען הסר הספק, אבהיר כי ערה אני לטענות הצדדים בנוגע לסוגיית האכיפה הבררנית ולבקשתם להעביר את חומרי החקירה לעיונם. איני מקלה ראש כלל וכלל בזכויותיהם של המשיבים להבין את טיב החשדות המיוחסים להם ושוויים, אך משניתנו החלטות קודמות בטענות אלה הן על ידי כב' השופט נוריאלי והן על ידי בית המשפט המחוזי במסגרת ערר שהוגש, איני רואה מקום להידרש לבחינתן מחדש. למעלה מן הצורך אציין כי טענת האכיפה הבררנית היא טענה אותה יש להעלות בפני המותב שידון בכתב האישום ככל שיוגש. בנוסף אזכיר כי הלכת בית המשפט העליון היא שחומר החקירה מועבר לעיון ההגנה רק לאחר הגשת כתב אישום, ובשלב בו טרם הוגש כתב אישום מדובר בנושא שהוא בשלב זה, בשיקול דעתה של הפרקליטות. (ר' את בג"ץ 47/91 **ניימן נ' פרקליטות המדינה** (25.4.91), בג"ץ 2678/07 **קצב נ' היועמ"ש ואח'** (23.4.07), בג"ץ 4388/08 **שמואל נ' היועמ"ש** (11.6.08)).

עוד אציין כי לא נעלמה מעיני טענת הסניגורים לפיה על המבקשת לפעול כהוראת סעיף 36 לפקודת הסמים. עיינתי בפסיקה שהוגשה לעיוני ובמספר החלטות נוספות מטעמי ונכון לעת הזו, בשלב הדיוני בו הבקשה הוגשה, מדובר במסלולים מקבילים אשר ניתן לפעול מכוחו של כל אחד מהם. בענייננו, לדברי נציג המבקשת טרם הסתיימו הבדיקות הנדרשות בתיק, טרם גובשה עמדת הפרקליטות וטרם הוגש כתב אישום. בנסיבות אלה התחולה המקבילה של המסלולים מיושמת דרך קבע בערכאות השונות. (ר' לעניין זה את בש"פ 3190/14 **ארזון נ' מ"י** (25.6.14), ע"ח 8277-06-15 **מ"י נ' כהן** (6.7.15), ע"ח 40611-01-15 **ש.כעכוש בע"מ נ' מ"י** (15.2.15)). על כן אין בידי לקבל טענת הסניגור בנוגע להיעדר תחולת פקודת סדר הדין הפלילי בשלב דיוני זה.

קעת אפנה לדון בשאלה שבמחלוקת אותה הצגתי בפתח דבריי. ראשית, אזכיר כי במקרה שלפני כבר נקבע בהחלטות קודמות, קיומן של ראיות המקיימות חשד סביר לביצוע העבירות המיוחסות למשיבים, הן בהחלטת כב' השופט נוריאלי מיום 19.2.16 והן בהחלטת בית המשפט המחוזי מיום 15.3.16. עוד יש להזכיר כי תכלית מתן הסעד הזמני היא לצורך הבטחת האפשרות לחילוט עתידי במידת הצורך, והחילוט משמש ככלי מלחמה במלחמה נגד העבירות הכלכליות. על כן, ברי כי קיימת עילת תפיסה ומקור סמכות התפיסה עודו קיים.

עם זאת, כאמור בדברי בית המשפט העליון באשר למעמדה של הזכות לקניין, פגיעה ממשית בזכות לקניין, כבענייננו, תתאפשר אך לתכלית ראויה ובמידה שאינה עולה על הנדרש. אמנם החילוט הוא בבחינת תכלית ראויה ומימושו נועד למלחמה בעבירות כלכליות, אך לא די בקיומה של תכלית ראויה כדי להתיר כל פגיעה בזכויות היסוד וזאת משום שהמחוקק הגביל את היקפה של הפגיעה וקבע כי עליה להיות מידתית. על כן, בית המשפט נדרש, בדונו בבקשה להארכת תוקף צווי החזקת תפוסים והקפאה לערוך איזון בין הפגיעה בזכויות המשיבים ובין השמירה על האינטרס הציבורי, אשר יבטא את ממד המידתיות. במסגרת בש"פ 342/06 חב' לרגו עבודות עפר בע"מ נגד מ"י (12.3.06) (להלן: "בש"פ לרגו")) התווה בית המשפט העליון את הכללים ליצירת נוסחת איזון וראוי כי אביא את הדברים כלשונם:

"בהינתן קיומה של עילת תפיסה מתמשכת. במסגרת זו יש לשקול את הצורך בהמשך התפיסה כדי להגשים את תכליתה מול עניינו של הפרט הנפגע בזכות קניינו, ולבחון את אפשרות האיזון בין השניים באורח מידתי. בגדרו של איזון זה תישקל בין היתר, מידת הסכנה לפגיעה בתכלית התפיסה אם החפץ ישוחרר, לבין היקף הפגיעה בזכות הקניין עקב המשך התפיסה, ועוצמתם היחסית של האינטרסים הנוגדים תישקל ותיבחן אלה מול אלה. במסגרת איזון זה, יחליט בית המשפט אם ניתן לשחרר את החפץ אף שמתקיימת עילה נמשכת לתפיסתו, ואם כן - באלו תנאים וסייגים יש לעשות כן, כדי להגן על תכלית התפיסה תוך פגיעה פחותה בזכות הקניין של בעל הזכות בנכס התפוס...במיתחם השיקולים, לאלמנט משך הזמן בו מוחזק תפוס בידי המשטרה ישנה משמעות באיזון השיקולים הנדרש...עקרונות הדין בדבר תפיסת חפצים בידי המשטרה מחייבים החלת אמות מידה חוקתיות ביישומם...קיומו של מקור סמכות לתפיסת החפץ מלכתחילה אינו מצדיק בהכרח את המשך החזקתו לאורך זמן, ויש לבחון האם מתקיימת עילה להמשך תפיסתו בחלוף זמן ואם כן, האם קימת "חלופת תפיסה" נאותה, העשויה להגשים בעת ובעונה אחת להגשים את תכלית התפיסה בלא פגיעה בלתי מידתית בבעל הקניין. מקום בו ניתן למצוא נוסחת איזון נאותה כאמור, ראוי להחילה, תוך שחרור התפוס אגב קביעת תנאים מידתיים הולמים להגשמת תכלית משולבת של הגנה על האינטרס הציבורי ושמירה על זכויות הפרט."

אם אישם הכללים האמורים בענייננו הרי שכפי העולה מטיעוני הצדדים, החקירה הסתיימה וחומר הראיות הועבר לפרקליטות לצורך גיבוש עמדתה. המשיבים קיבלו לידיהם הודעת יידוע כבר בחודש יוני 2016, דהיינו לפני כחצי שנה ואין חולק כי מאז ועד עתה לא בוצעו פעולות חקירה נוספות. בנוסף, אזכיר כי לדברי המבקשת, שחרור התפוסים עשוי לפגוע ביכולת המדינה לממש את החילוט בתום ההליכים. אכן מדובר בסכנה לפגיעה ממשית בתכלית התפיסה וקיים סיכון לפגיעה באינטרס הציבורי. עם זאת, כאמור בבש"פ לרגו, לא די בכך ובהתאם לעקרונות החוקתיים יש לבחון האם קיימת הצדקה להחזקת התפוסים לאורך הזמן.

כמצוין לעיל, אכן חלוף הזמן מסיט את נקודת האיזון ומטה את כף המאזניים לטובת המשיבים אך שיקול זה לבדו אין בו כדי להצדיק את השבת התפוסים בעיקר נוכח חומרת המעשים המיוחסים למשיבים. ואולם, בענייננו, מתקיים שיקול נוסף לו יש לתת את המשקל הראוי והוא התנהלות נציגי המדינה. הפרקליטות לא הציגה בפניי מסמך המעיד על התקדמות מכל סוג שהוא בגיבוש העמדות, ונציגי המבקשת לא ידע להציג את מהלך התקדמותה של הפרקליטות

בבחינת חומר הראיות ואף לא ידע לציין מתי צפויה להסתיים בדיקת הפרקליטות את תיק החקירה. אדגיש כי איני רואה לנכון ליתן משקל לעובדה כי נשלחו למשיבים מכתבי יידוע מכיוון שמכתבים אלה אינם נושאים כל ממד אופרטיבי אלא אך נועדו ליידוע על אודות העברת חומר הראיות לפרקליטות. אין חולק כי מדובר בחקירה מסועפת ומורכבת הכוללת מטבע הדברים חומר חקירה רב ובהחלט ייתכן כי 'טיפול הפרקליטות נמצא בשיאו' ונדרש עוד זמן לגיבוש העמדה, אך לא הועבר ולו מסמך שיש בו כדי להצביע על התפתחות כלשהי וכן לא נמסרה כל תשובה באשר למשך הזמן הדרוש.

פועל יוצא של התנהלות זו של הפרקליטות הוא פגיעה ממשית בזכויות היסוד של המשיבים. המדובר בזכויות היסוד הבסיסיות במשפט הישראלי אשר להן מעמד 'על חוקי'. התנהלות הפרקליטות, המבקשת כלאחר היד פעם אחר פעם את הארכת צווי התפיסה, עולה כדי פגיעה במעמדן החוקתי על חוקי של הזכות לקניין והזכות להליך הוגן וכן במעמדה של חזקת החפות המהווה "**עקרון יסוד של שיטתנו שמטרתה להבטיח כי הפרט הנאשם לא יישא לשווא בפגיעה הקשה בזכויותיו - בחירותו, בקניינו, בשמו הטוב - הנגזרת מהרשעה בפלילים, כל עוד לא הוכחה אשמתו...מנדבכיה המרכזיים של הזכות למשפט הוגן, וכזו מקיימת קשר הדוק עם הערך החוקתי של כבוד האדם**" (בש"פ 4206/16 מ"י נ' מוחסן טחימר (3.11.16)).

נראה כי שעה שעסקינן בפגיעה בזכויות יסוד 'על חוקיות' היה ראוי אם הפרקליטות הייתה בוחנת ביראת הכבוד המתבקשת את חומר הראיות, אומדת בכובד הראש הנדרש את משך הזמן הצפוי להמשך ההליכים ומעדכנת את בית המשפט על אודות התקדמות ההליכים. הנה כי כן, באיזון בין הצדדים ינתן ביטוי גם להתנהלותה של הפרקליטות אשר יחד עם חלוף הזמן המשמעותי, בוודאי מכרסמת בצידוק להמשך ההחזקה בנכסים.

משהכרעתי כי קיימת הצדקה לתפיסת נכסים הגם שהצדקה זו היא בעוצמה פחותה מבעבר, על"י לבחון האם ניתן להסתפק ב'חלופת תפיסה' מידתית. אדגיש כי אמנם כאשר תכלית התפיסה היא חילוט "**יש טעם בהצבת תנאי של ערובה כספית התואם את ערכו של החפץ**" (בש"פ 8009/07 מ.ג.ש. מיכאל עבודות בטון ופיתוח בע"מ נ' מ"י) (14.2.08)) אך נוכח הכרסום בעוצמת הצידוק להמשך ההחזקה בנכסים, בנסיבות הליך זה, יש לקבוע תנאים שישמשו להבטחת החילוט גם מבלי להזדקק להלימה מוחלטת בינם לבין שווי העבירה המיוחסת לכל משיב. אציין בהקשר זה כי הועבר לעיוני מסמך סודי מפורט ממנו ניתן ללמוד על שווי העבירה המיוחסת לכל משיב, המסמך הוגש וסומן על ידי מב/1 ונתתי עליו דעתי בעת שקבעתי את נוסחת האיזון.

התוצאה הכוללת היא כי יש מקום לערוך איזון שונה משהיה עד כה ולהסיט את נקודת האיזון באופן המטה את הכף לטובת המשיבים. אשר על כן הנני מורה על הארכת תוקף צווי ההקפאה והתפיסה של הרכוש המצוין בנספחים לבקשות ב-90 ימים נוספים, ואולם:

בעניינו של מר גיל בן דב

נכס המקרקעין בגוש 6158 חלקה 1602 המוערך בשווי של ₪ 2,310,000 ישוחרר בכפוף לתנאים הבאים:

1. הפקדת ₪ 200,000 במזומן או בערבות בנקאית.

עמוד 6

2. ערבות עצמית בסך 300,000 ₪.

3. המצאת 2 ערבויות צד ג' בסך 150,000 ₪ כל אחת.

ערבויות אלה ישמשו בטוחה להבטחת מימוש החילוט. בהינתן צו חילוט ניתן יהיה לחלט הערבויות חלף כל נכס אחר וזאת ככל שיורה המותב שידון בצו החילוט. הערבויות יעמדו בתוקפן עד למתן החלטה אחרת.

בעניינו של מר דרור זוננשיין

נכס המקרקעין בגוש 8016 חלקה 19 המוערך בשווי של 1,400,000 ₪ ישוחרר בכפוף לתנאים הבאים:

1. הפקדת 200,000 ₪ במזומן או בערבות בנקאית.

2. ערבות עצמית בסך 300,000 ₪.

3. המצאת ערבות צד ג' בסך 200,000 ₪.

ערבויות אלה ישמשו בטוחה להבטחת מימוש החילוט. בהינתן צו חילוט ניתן יהיה לחלט הערבויות חלף כל נכס אחר וזאת ככל שיורה המותב שידון בצו החילוט. הערבויות יעמדו בתוקפן עד למתן החלטה אחרת.

בעניינו של רוני שפיר

נכס המקרקעין בגוש 6905 חלקה 24 המוערך בשווי 2,230,000 ₪ ישוחרר בכפוף לתנאים הבאים:

1. הפקדת 400,000 ₪ במזומן או בערבות בנקאית.

2. ערבות עצמית בסך 700,000 ₪.

3. המצאת 2 ערבויות צד ג' בסך 250,000 ₪ כל אחת.

ערבויות אלה ישמשו בטוחה להבטחת מימוש החילוט. בהינתן צו חילוט ניתן יהיה לחלט הערבויות חלף כל נכס אחר וזאת ככל שיורה המותב שידון בצו החילוט. הערבויות יעמדו בתוקפן עד למתן החלטה אחרת.

התנאים שנקבעו לשחרור הרכב התפוס יעמדו בעינם, כפי שקבע בעבר כב' השופט נוריאלי בהחלטתו מיום 19.2.16.

בענינם של ירון תלמי וסיסתמה

אני מורה על השבת 125,000 ₪ מתוך הפיקדון בבנק הפועלים סניף 586 בחשבון 175253 בכפוף לחתימה על ערבות צד ג' בסך 50,000 ₪.

הערבות תשמש בטוחה להבטחת מימוש החילוט. בהינתן צו חילוט ניתן יהיה לחלט הערבות חלף כל נכס אחר וזאת ככל

שיורה המותב שידון בצו החילוט. הערבות תעמוד בתוקפה עד למתן החלטה אחרת.

מעכבת ביצוע החלטתי עד ליום 13/12/16 לצורך מתן אפשרות למי מהצדדים להגיש ערר.

המזכירות תעביר עותק החלטתי גם למספר הפקס של המבקשת כפי שצוין בפרוטוקול הדין הקודם.

תשומת לב המזכירות כי יש לסרוק החלטה זו גם לה"ת 67570-12-15.

ניתנה היום, א' כסלו תשע"ז, 01 דצמבר 2016, בהעדר הצדדים.